U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobců: **a) V. H., b) I. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,** se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2017, čj. 101776/2017/KUKS, v řízení o kasační stížnosti žalobce a) proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2018, čj. 46 A 167/2017-41,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce a) (dále „stěžovatel“) podal dne 23. 3. 2018 k poštovní přepravě kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba ze dne 16. 10. 2017 a žaloba žalobkyně b) ze dne 9. 10. 2017 a zamítnuta jeho žaloba ze dne 9. 10. 2017.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Dle plné moci ze dne 10. 2. 2018 založené na č. l. 35 spisu krajského soudu stěžovatel zmocnil pana Ing. J. B. *„k zastupování před prvoinstančním a odvolacím soudem“* jako obecného zmocněnce. Dle doručenky na č. l. 43 spisu krajského soudu byl napadený rozsudek doručen do vlastních rukou obecnému zmocněnci stěžovatele dne 5. 3. 2018. Napadený rozsudek obsahoval poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení.

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že mu napadený rozsudek byl doručen dne 9. 3. 2018. Nejvyšší správní soud jej proto vyzval, aby se k tomuto rozporu vyjádřil. Stěžovatel v přípisu ze dne 30. 4 2018 uvedl, že nesprávné uvedení data vzniklo překlepem a opravuje jej na správné datum doručení obecnému zmocněnci, tedy na den 5. 3. 2018.
[6] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí § 40 odst. 1 s. ř. s., dle kterého *[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.* Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[7] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty (5. 3. 2018), tj. na pondělí 19. 3. 2018. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[8] Kasační stížnost však byla k poštovní přepravě předána až dne 23. 3. 2018. Stěžovatel navíc sám kasační stížnost označil datem vyhotovení dnem 20. 3. 2018, tedy již také po uplynutí zákonné lhůty. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. května 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu